

Вранці

Фрідріх Гельдерлін

В траві горить роса, і рухливіше
Біжить потік, проснувшись; береза гне
Хитке чоло, ожив у листі
Поблиск і шум; і навколо сірих

Блукають хмар шарлатові пломені,
І вість несуть, і тихо здимаються;
Немов вали морські, зростають
Вище і вище вони, мінливі.

Приходь, о злотний дню! І для мене йди
Не надто бистро в неба високості!
Бо око мчить моє до тебе,
Щасний, в довірі сердечній, поки

В красі ти юній сяєш і гордим ще
І надто пишним ще ти не став мені;
Ти все спішив би, йти з тобою,
Божий мандрівче, дозволяй — одначе

Ти усміх шлеш тому, хто заносливо
З тобою рівним стати схотів; тож путь
Ясни мою сьогодні, добрий,
Благословляючи смертний чин мій!